

mod de mene, at der bør gjøres en Undtagelse i selve Loven for de ommeldte Skibes Vedkommende, og de stille dertil sigtende Forslag til Lovforslagets §§ 1 og 4, der iøvrigt ogsaa gaa ud paa at fastsætte Grænsen for den saakaldte mindre Fart noget anderledes end i Lovforslagets § 4 sidste Stykke.

Udvalgets Flertal ser fremdeles ikke rettere, at end man uden nogen Ulempe kan, og da formentlig ogsaa bør, fritage saadanne Skibe for Skibsinspektørernes Eftersyn, for hvis gode Spdygtighed der paa anden fyldestgjørende Maade maa anses at være tilveiebragt Sikkerhed. Man har herved for Die, at de Skibe, der i de almindelig anerkjendte gode Klassifikationssektorer ere betegnede som første — og maaffe gode anden — Klasse Skibe, virkelig ogsaa med Jøie kunne antages at være gode Skibe. Da det imidlertid ikke gaar an, i Loven at nævne nogle Klassifikationssektorer som saadanne, hvis Vidnesbyrd skal tages for Fyldest, idet Forholdene i denne Henseende jo idelig kunne forandre sig, ligesom den et Skib af et saadant Selskab tillagte Klasse selvfølgelig kun kan gjælde for en vis Tid, har Flertallet troet ikke at burde gaa videre end at foreslaa optaget i Lovforslagets § 4 sidste Stykke en Bestemmelse om, at Instruxen for Skibsinspektørerne skal indeholde nærmere Regler for, hvorvidt og hvorlænge Skibe, der ere klassificerede i et af Ministeriet anerkjendte Klassifikationssektorer, kunne fritages for Besigtigelse. Selv saaledes skulde vil Bestemmelsen formentlig føre til en betydelig Lettelse for Skibsfarten og med det Samme til en væsentlig Formindskelse i Skibsinspektørernes Arbejde, Noget, der saar Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om Skibsinspektørernes Antal og Lønning, hvorefter mere nedenfor. Man skal i denne Henseende gøre opmærksom paa, at isølge paalidelig Underretning bestod den danske Handelsflåde den 1ste Januar 1879 af 1,173 Seilskibe over 50 Tons (foruden 1,923 under 50 Tons) og 190 Dampskibe, nemlig 91 under og 99 over 100 Tons, og vare af de 1,173 Seilskibe de 716, eller 61 pCt., og af Dampskibene henholdsvis 2 og 35, eller ca. 20 pCt., satte i Klasse alene i det ene Selskab Bureau Veritas, der vistnok nyder almindelig og fortjent Tillid.

Udvalget finder det hensigtsmæssigt, at der til at udøve det omhandlede Tilsyn med danske Handelsflådes ansees særegne sagkyndige Mænd, Lovforslagets Skibsinspektører. Det er dog formentlig ikke nødvendigt eller engang heldigt at give disse Mænd kongelig Adnævnelse og dermed Pensionærbetættelse; navnlig fra Begyndelsen af er det uden Tvivl ønskeligt at kunne uden stor Vanskelighed raade Bod paa et mindre heldigt Valg. Et Antal af to Skibsinspektører anser man fremdeles for at være tilstrækkeligt, nogle Medlemmer dog kun under Forudsætning af, at deres

Virksomhed begrænses efter det Ovenførte, og navnlig naar det indskrænkes til Tilsyn med selve Skibene, hvorom mere nedenfor; der har endog i Udvalget hævet sig Stemmer for at nyses med een Skibsinspektør, men man er dog bleven staaende ved Forslaget om to, dels fordi Arbejdet dog vel turde befrægtes at overstige een Mandes Kræfter, dels og fornemmelig fordi det, særlig under vanskelige Kommunikationsforhold, vilde kunne medføre store Ulemper, om den Mand, der skulde føre Tilsyn med fynske og jydsk Skibe, boede i Kjøbenhavn. Men paa den anden Side vil Arbejdet, naar det deles imellem to Mænd og begrænses saaledes som forudsat, sikkert ikke blive særdeles anstrengende og vil endog neppe fuldt ud lægge Beslag paa de Paagældendes Arbeidskræfter; saameget mere har Udvalgets Flertal troet, at Bederlaget kunde sættes noget lavere end i Lovforslagets § 3 bestemt. — Nogle Medlemmer af Udvalget holde for, at det vil være heldigt, paa eet Sted at samle Alt, hvad der vedrører Kjenndskabet til og Tilsynet med danske Handelsflådes Skibe, hvilket formentlig vilde kunne ske ved at ansætte Skibsinspektørerne ved eller under Skibsregistreringskontoret; igjennem dette skulde da ogsaa det ved Lov af 24de Marts 1875 paabudte Tilsyn med Dampfartøier udøves, ligesom det burde paalægges Skibsførere til det nævnte Kontor at indberette Tilfælde af Havari, Reparation eller Ombygninger af deres Skibe m. v., samt Konsuler, Toldvæsenet og andre Myndigheder at gøre Indberetninger om Klager af Mandskab eller Andre over Skibets Tilstand, om de i den Anledning mulig stedsundne Undersøgelser og overhovedet om Alt, hvad der maatte kunne være af Betydning med Hensyn til et fuldt Kjenndskab til de enkelte Skibe paa Skibsregistreringskontoret, hvis Register derhos burde indrettes saaledes, at der fandtes Rubriker for stedsundne Besigtigelser, Tiden for samme og deres Resultat, Havarier og Reparationer m. m. Endringsforslag, sigtende til at gennemføre denne Tante, stilles nedenfor af disse Medlemmer. Udvalgets Flertal har imidlertid ikke troet at kunne tiltræde dem, væsentlig fordi det formentlig ikke lader sig gøre igjennem den foreliggende Lov at omandre Loven af 24de Marts 1875 og omdanne Skibsregistreringskontoret, hvortil der maatte udtræves en nyere Undersøgelse, end Udvalgets Flertal har kunnet anfille.

En Bestemmelse af stor Betydning indeholdes i Lovforslagets § 12, der giver Flertallet af et Skibs Mandskab — derunder ikke indbefattet Skibsføreren, men iøvrigt Alle, som ere antagne til Tjeneste paa Skibet ved personligt Arbejde eller for Seiladsens Skyld — Ret til, under visse Betingelser, at fremkalde en Undersøgelse af Skibet. Man har nu vel været enig om, at det ikke gif an at tillægge en Enkelt eller en mindre Del af Skibsmandskabet en saadan Ret, hvis Udøvelse